

KRALJESTVO

THE KINGDOM

režija Lars von Trier

Kdo pravi, da se evropski avtorji ne napajajo z ameriškimi žanrskimi filmi, soap operami in množično, pop kulturo nasploh? Danec Lars von Trier je eden takšnih, čeprav smo po ogledu **Evrope** mislili, da gre za še enega zadržtega akademskega intelektualca. Sedaj se piše leto 1995 in s filmom **Kraljestvo** je letošnji Rotterdam doživel enega vrhuncev. 280 minut pomeni prekleto veliko posnetega traku, vendar je Von Trier gledalce navadil na *zicleder*.

Kraljestvo (*Riget*) je v bistvu 4-delna TV-nadaljevanka, za katero je Danec inspiracijo iskal v pogrošnih serijah svoje mladosti, predvsem — kot sam pravi — v francoski *Belphegor*, filmska javnost pa ga je takoj in predvsem zelo konkretno vpredalčkala. Je **Kraljestvo** po novem res danski odgovor na Lynchev *Twin Peaks*? Morda, morda, čeprav reference poleg bizarnega in misterioznega letijo tudi na veliko manj čislane, npr. nemške *dr. roman* serijalke tipa *Schwarzwaldska klinika*.

Kraljestvo se odvija v največji danski bolnišnici. Sedaj se vprašajte, poznate primernejši milje za čudaško *horror* zgodbo? Pokopališče? Ni problema, na mestu, kjer danes stoji bolnišnica, je nekdanje ležalo pokopališče in zombiji, skrivaški, pregnani in nevidni, se sedaj vračajo. Tako nekako gre prolog v vsako izmed štirih epizod, iz kadeče se zemlje še butne krvava, žilasta roka... in zadeva se lahko resnično začne. Sledi najavna špica, v stilu kakšnega **Petrocellija** ali **Cover-Upa**. Preostanek predstavlja fantastična, morbidna atmosfera interierja, ki jo Von Trier še podkrepi z obdelavo filmskega traku (slika je grobo zrnata, kot bi jo s 16mm povečali na 35mm), nemirno, švigajočo kamero, ki ni videla stativa, in toniranjem barvnega filma, barve so namreč v rjavkasto rdečih odtenkih kot v

dobrih časih nemega filma. Von Trier je zvit. Če nas ne mori, hipnotizira s počasno naracijo, to počne s tehniko, skoraj peturni film (obstajata tako filmska, kot TV-različica) je na ta način vse prej, kot lahko percipirati. Če ste gledali Allenove **Možje in žene** (*Husbands and Wives*), potem vsaj približno razumete.

Zgodba se koncentrira na ekipo doktorjev, pravo parado nekonvencionalnega početja in obnašanja. Imamo Šveda, ki sovraži vse, kar je danskega, »skoraj nekrofila«, ki živi kar v svojem laboratoriju, mladega pripravnika, ki se za ljubezen starejše kolegice prepusti njenim zdravniškim poskusom itd. Aja, in starko, »namišljeno bolnico«, ki sproži ves krogotok. Zgodba se od parodiranja *soap* vzorcev sčasoma vse bolj nagiba h kvintesenci — misteriji in fantastičnemu, krvavemu onkološkemu *freak-showu*,

ki kulminira v zaključni epizodi. Lars von Trier je izpolnil domačo nalogo, ki je bila prepotrebna za korektno izpeljavo projekta, napiflal se ni le Lyncha, temveč predvsem detajle kakšnega Georgea A. Romera, neizogibnega Davida Cronenberga in vseh ostalih, ki so povzdignili žanr. »*To be continued*,« pravi na koncu režiser. In mi se veselimo.

SIMON POPEK

The Kingdom